

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Mgr. J. M. G.**, bývajúceho v P., zastúpeného opatrovníčkou E. G., bývajúcou v P., zastúpeného JUDr. J. H., advokátom v P., proti žalovaným **1/ J. K.**, bývajúcej v P., **2/ J. K.**, bývajúcemu v P., obaja zastúpení JUDr. V. Š., advokátom v P., **o zaplatenie 5 974,91 € a o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7 C 155/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011 sp. zn. 19 Co 32/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením z 12. novembra 2010 č.k. 7 C 155/2009-136 konanie o zaplatenie 5 974,91 € istiny zastavil. Nárok žalobcu o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10 C 348/1998 vylúčil na samostatné konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca prostredníctvom svojej opatrovníčky a ustanoveného zástupcu z radov advokátov písomne súdu oznámil, že návrh v časti náhrady škody vo výške 5 974,91 € berie späť a žalovaní s týmto späťvzatím návrhu súhlasili (§ 96 O.s.p.). O vylúčení veci na samostatné konanie súd rozhodol podľa § 112 ods. 2 O.s.p. V odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že o trovách, ktoré vznikli v súvislosti so zastavením konania o zaplatenie sumy 5 974,91 € rozhodne súd samostatným uznesením.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu uznesením z 3. februára 2011 sp. zn. 19 Co 32/2011 uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil. Rozhodnutie

odôvodnil tým, že žalobca zastúpený opatrovníčkou a ustanoveným zástupcom z radov advokátov jednoznačne prejavil vôľu, že berie svoj návrh v časti o zaplataenie 5 974,91 € titulom náhrady škody proti žalovaným 1/, 2/ späť, teda disponoval svojím návrhom. Súd, rešpektujúc jeho dispozičné oprávnenie, musel konanie zastaviť. Procesný postup okresného súdu bol správny. Na správnosti postupu okresného súdu nič nemôže zmeniť ani tvrdenie žalobcu, že si svoj postup rozmyslel a trvá na ďalšom konaní súdu o návrhu, ktorý vzal späť a túto skutočnosť súdu oznámil. Späťvzatie návrhu nemôže žalobca odvolať.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. f/ O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Uviedol, že súd nevypočul žalobcu ani opatrovníka a rozhodol v danej veci bez nich, čím porušil jeho právo na obhajobu. Súdny nerešpektovali § 120 až 126 O.s.p. Nevzali do úvahy ani list žalobcu z 25. novembra 2010, ktorým zmenil svoje stanovisko vo veci a trval na rozhodnutí. Žalobca bol zavádzaný a nie je predsa možné, aby pre procesné pochybenie súdov prišiel o tak veľkú sumu ako je 5 974,91 €.

Žalovaní 1/, 2/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom

potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení. Prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal, tieto nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal

účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súd prvého stupňa ako i odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní danej veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a dovolateľovi neznemožnil uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplata 5 974,91 € titulom náhrady škody a obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10 C 348/1998. Podaním doručeným Okresnému súdu Prievidza 27. októbra 2010 zobral žalobca svoj návrh v časti náhrady škody späť (č.l. 132 spisu). Žalovaní s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasili (č.l. 135 spisu).

Účinky späťvzatia návrhu ako jednostranného procesného úkonu účastníka nastávajú tým, že sa dostane adresátovi, t.j. súdu do dispozície. Ak účastník vzal procesný úkon (návrh) späť tam, kde zákon takéto späťvzatie pripúšťa, nemožno toto späťvzatie ďalším úkonom odvolať. Občiansky súdny poriadok na rozdiel od Občianskeho zákonníka dôsledky úkonov urobených v omyle neupravuje. Verejnoprávna povaha procesných vzťahov tiež vyžaduje podstatne vyššiu mieru právnej istoty účastníkov i tretích osôb, pričom právna istota by bola oslabená možnosťou spochybňovať dodatočne už urobené procesné úkony odkazom na vady vôle. Rozhodujúce je, že vyhlásenie o čiastočnom späťvzati návrhu bolo urobené písomne a to určite, zrozumiteľne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti.

Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. Uplatnený nárok však späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova (R 54/1992).

Ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať (R 60/1999).

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nebola postupom odvolacieho súdu, ktorý potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zastavení konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Súd postupoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení O.s.p. a nebolo možné prihliadať na skutočnosť, že žalobca svoje späťvzatie odvolal.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) je potrebné uviesť, že tzv. iná procesná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je síce relevantným dovolacím dôvodom (s poukazom na tieto vady možno odôvodniť len procesne prípustné dovolanie), sama osebe však prípustnosť dovolania nezakladá.

Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil aj s poukazom na § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe taktiež ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné a vada v zmysle § 237 O.s.p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný odmietol. Vzhľadom

na úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý v dovolacom konaní úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im v dovolacom konaní žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová